

Συμβλημκοζ 137/2020 [Εφαρμογή προγενέστερου ΠΚ - Παραγραφή πλημμεληματικής πλαστογραφίας]

Συμβλημκοζ 137/2020

Πρόεδρος: Α. Κίτσου, Ι. Παπαευθυμίου (Εισηγήτρια),
Α. Πολυμέρου

Εισαγγελέας: Α. Γεωργιάκης, Αντεισαγγελέας

Δικηγόρος: Κ. Δημητρόπουλος

Διατάξεις: άρθρα 94 [παρ. 1], 98, 216 ΠΚ, 178 ΚΠΔ

Τρόποι τέλεσης πράξης, Κακουργήματα, Επαρκείς ενδείξεις ενοχής, Αποδεικτικά μέσα, Πλημμεληματική πλαστογραφία, Παραγραφή, Οριστική παύση ποινικής δίωξης

Στοιχειοθέτηση πλαστογραφίας υπό τον προγενέστερο ΠΚ και τρόποι τέλεσης αυτής. Χρήση πλαστού. Έννοια κατάρτισης πλαστού και νόθευσης. Έγκριση πλαστογραφίας από τον εκδότη δεν αποκλείει το άδικο. Στοιχειοθέτηση κακουργηματικής πλαστογραφίας υπό το νέο ΠΚ. Επαρκείς ενδείξεις ενοχής. Υποχρέωση των δικαστών προς αξιολόγηση αυτεπαγγέλτως όλων των αποδεικτικών μέσων. Οφειλές προς το Δημόσιο άνω των 40.000 ευρώ. Προσκόμιση από νόμιμο εκπρόσωπο ΑΕ πλαστών φορολογικών ενημεροτήτων προς τον σκοπό επίτευξης μη παρακρατήσεως των προκείμενων οφειλών. Κατάργηση Ν 1608/1950. Τέλεση πλημμεληματικής και όχι κακουργηματικής πλαστογραφίας για την κατάφαση της οποίας απαιτείται προσπορισμός οφέλους και αντιστοίχου ζημίας ύψους ανώτερου των 120.000 ευρώ. Οριστική παύση της ποινικής δίωξης της πράξης λόγω παραγραφής.

Η γενομένη δεκτή εισαγγελική πρόταση έχει ως εξής:

α. Εισάγουμε ενώπιον του Συμβουλίου σας, κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις των άρθρων 30 παρ. 2-4, 138 παρ. 1 εδ. β, 308 παρ. 1 και 590 του ισχύοντος ΚΠΔ (Ν 4620/2019), την υπ' αριθμόν Β.Μ. ... (στην οποία συσχετίσθηκε λόγω συνάφειας η λάβουσα αριθμό Β.Μ. ... σχηματισθείσα δικογραφία), σχηματισθείσα κατόπιν διενεργηθείσης προκαταρκτικής εξετάσεως, κατ' άρθρο 31 παρ. 1 περ. α του ΚΠΔ και, ακολούθως, κυρίας ανακρίσεως, κατ' άρθρα 120 παρ. 3 και 244 του ΚΠΔ, δυνάμει της από 10.5.2014 εισαγγελικής παραγγελίας αναφορικά με την τέλεση εκ του Γ.Ι. του Β. και της Δ., γεννηθέντος στις 4.8.1955 στην Α. της Κοζάνης, κατοίκου Π., οδός ..., της αξιοποιήσιμης πράξεως της πλαστογραφίας μετά χρήσεως, τελεσθείσης κατ' εξακολούθηση, με συνολικό όφελος και αντιστοίχως προξενηθείσα ζημία ανωτέρας των 120.000,00 ευρώ καθώς και ανωτέρας των 150.000,00 ευρώ, στραφείσης εκ βάρους του Δημοσίου, πράξη η οποία προβλέπεται και τιμωρείται εκ των διατάξεων των άρθρων 216 παρ. 1-3ά του προϊσχύσαντος ΠΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 1 του Ν 1608/1950, ήδη, δε, εκ των διατάξεων των άρθρων 216 παρ. 1-4, 94 παρ. 1 και 98 παρ. 1-2 ισχύοντος ΠΚ. Αναφορικά με τα ανωτέρω επαγόμενα τα ακόλουθα:

β. Βάσει των οριζόμενων στο άρθρο 216 του προϊσχύσαντος ΠΚ, όποιος καταρτίζει πλαστό ή νοθεύει έγγραφο με σκοπό να παραπλανήσει με τη χρήση του άλλον σχετικά με γεγονός που μπορεί να έχει έννομες συνέπειες τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών. Η χρήση του εγγράφου από αυτόν θεωρείται επιβαρυντική περίπτωση (παρ. 1). Με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος για τον παραπάνω σκοπό εν γνώσει χρησιμοποιεί πλαστό ή νοθευμένο έγγραφο (παρ. 2). Αν ο υπαίτιος αυτών των πράξεων (παρ. 1 και 2) σκόπευε να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον περιουσιακό όφελος βλάπτοντας τρίτον ή σκόπευε να βλάψει άλλον τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών, εάν το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνουν το ποσό των εκατό είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ. Με την ίδια ποινή τιμωρείται ο υπαίτιος που διαπράττει πλαστογραφίες κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια και το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνουν το ποσό των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ (παρ. 3). Ως είχε κριθεί αναφορικά με την προκειμένη διάταξη του προϊσχύσαντος ΠΚ και βάσει των γενόμενων δεκτών νομολογιακά: Από τη διάταξη αυτή, που αποβλέπει στην προστασία της ασφάλειας και ακεραιότητας των εγγράφων συναλλαγών, προκύπτει, ότι για την στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της πλαστογραφίας απαιτείται αντικειμενικής μεν η απαρχής κατάρτιση εγγράφου από τον υπαίτιο, ο οποίος το εμφανίζει ότι καταρτίσθηκε από άλλον ή η νόθευση γνησίου εγγράφου, δηλαδή η αλλοίωση της έννοιας του περιεχομένου του, υποκειμενικής, δε, δόλος, που περιλαμβάνει τη γνώση και θέληση της παραγωγής των πραγματικών περιστατικών, τα οποία απαρτίζουν την πράξη και περαιτέρω σκοπός του υπαίτιου (υπερχειλής δόλος) να παραπλανήσει με την χρήση του πλαστού ή νοθευμένου εγγράφου άλλον για γεγονός, που μπορεί να έχει έννομες συνέπειες, οι οποίες αναφέρονται στην παραγωγή, διατήρηση, μεταβολή, μεταβίβαση ή απόσβεση δικαιώματος ή έννομης σχέσεως ή καταστάσεως δημόσιας ή ιδιωτικής φύσεως, ασχέτως αν επιτεύχθηκε ή όχι η παραπλάνηση. Ως έγγραφο, που αποτελεί το υλικό αντικείμενο της πλαστογραφίας, νοείται, κατά το άρθρο 13 εδ. γ ΠΚ κάθε γραπτό που προορίζεται ή είναι πρόσφορο να αποδείξει γεγονός, που έχει έννομη συνέπεια. Το έγγραφο πρέπει να είναι αντικειμενικά πρόσφορο να

παράγει με την χρήση του έννομες συνέπειες. Η χρήση πλαστού ή νοθευμένου εγγράφου, η οποία αποτελεί επιβαρυντική κατάσταση, σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1, στοιχειοθετείται αντικειμενικά, όταν ο δράστης καταστήσει προσιτό το έγγραφο αυτό στον τρίτο και του δώσει τη δυνατότητα να λάβει γνώση του περιεχομένου του, χωρίς να απαιτείται και να λάβει πράγματι γνώση του εγγράφου ή και να παραπλανηθεί από αυτό ο τρίτος ή όταν χρησιμοποιηθεί το πλαστό έγγραφο κατά οποιονδήποτε τρόπο άμεσα ή έμμεσα από άλλο πρόσωπο που διατελεί σε καλή πίστη, ως προς την πλαστότητα του εγγράφου (βλ. και Ολομέλεια ΑΠ 1/2018, ΑΠ 573/2019, ΑΠ 8/2017, ΑΠ 506/2017, ΑΠ 671/2017, ΑΠ 1098/2017, Ά δημοσίευση ΝΟΜΟΣ), Κατά, δε, την παρ. 3 εδ. β του άρθρου 216 του ΠΚ, αν ο υπαίτιος αυτών των πράξεων σκόπευε να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον περιουσιακό όφελος, βλάπτοντας τρίτον ή σκόπευε να βλάψει άλλον τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών εάν το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνουν το ποσό των 120.000 ευρώ. Για την στοιχειοθέτηση κακουργηματικής πλαστογραφίας δεν είναι αναγκαίο η περιουσιακή μετακίνηση να είναι άμεσα συνδεδεμένη με αυτήν, με την έννοια ότι θα πρέπει να επέρχεται ευθέως και αμέσως διά μόνης της υλικής πράξης της καταρτίσεως ή της νοθεύσεως του εγγράφου. Αρκεί ότι το όφελος ή η περιουσιακή ζημία έχουν ενταχθεί στον επιδιωκόμενο σκοπό και στο εν γένει, με την πλαστογραφία, παραπλανητικό σχέδιο του δράστη και με την κατάρτιση του πλαστού εγγράφου διαμορφώνονται οι όροι και προϋποθέσεις για να υπάρξει στην συνέχεια η δυνατότητα έστω και με την παρεμβολή άλλων ενεργειών του δράστη, χρονικώς επομένων της καταρτίσεως του πλαστού εγγράφου, να επέλθει το σκοπηθέν όφελος ή η περιουσιακή ζημία. Οι τυχόν επιπρόσθετες και επόμενες ενέργειες του δράστη δεν αναιρούν το πρόσφορο της πλαστογραφίας ή της νοθεύσεως να επιφέρει το περιουσιακό όφελος ή την περιουσιακή ζημία την οποία επιδιώκει ο δράστης, αφού κατά την έννοια της ερμηνευόμενης διατάξεως για την θεμελίωση του αξιοποιήσιμου, ο νόμος απέβλεψε όχι στην αμεσότητα της ενέργειας του δράστη σε σχέση με το αποτέλεσμα της περιουσιακής βλάβης ή του οφέλους, αλλά στην αμεσότητα του κινδύνου τον οποίον ενέχει αυτή καθ' εαυτή η υλική πράξη της πλαστογραφίας έστω και αν πρέπει να ακολουθήσει ενδεχομένως και περαιτέρω ενέργεια αυτού, η οποία ουσιαστικώς ενεργοποιεί τον κίνδυνο της επελεύσεως του οφέλους ή της βλάβης (βλ. και ΑΠ 282/2017, ΑΠ 313/2017, Ά δημοσίευση ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, δεν υφίσταται πλαστογραφία, αν η κατάρτιση ή η νόθευση γίνεται μετά από εντολή ρητή ή σιωπηρή ή με τη συναίνεση του φερομένου ως εκδότη και εντός των ορίων της μεταξύ εκδότη και φυσικού αυτοουργού συμφωνίας, όπως επί παραδείγματι εν περατώσει συμπληρώσεως λευκής επιταγής ή συναλλαγματικής κατά τα συμφωνηθέντα (υφίσταται, βεβαίως, και η άποψη ότι πλαστογραφία επί συμπληρώσεως λευκής επιταγής ή συναλλαγματικής υφίσταται όχι όταν λαμβάνει χώρα καθ' υπέρβαση της σχετικής συμφωνίας, αλλά όταν δεν υφίσταται καν τέτοιου είδους συμφωνία. Η εντολή μπορεί να είναι και σιωπηρή, συναγόμενη συμπερασματικά από την όλη συμπεριφορά του εκδότη. Ως έχει νομολογηθεί, στα εγκλήματα στα οποία ο νομοθέτης απαιτεί, ως στοιχείο της αντικειμενικής υποστάσεως, η πράξη να επιχειρείται εναντίον ή χωρίς τη θέληση εκείνου κατά του οποίου αυτή στρέφεται, η εντολή ή η συναίνεση του παθόντος, αποκλείει την αντικειμενική τους υπόσταση. Έτσι επί πλαστογραφίας, η κατόπιν εντολής ή συναινέσεως, ρητής ή σιωπηρής, του φερόμενου ως εκδότη, κατάρτιση, με θέση της υπογραφής του επί ιδιωτικού εγγράφου ή η μεταβολή, νόθευση του περιεχομένου αυτού, εφόσον ακόμη διατηρεί το δικαίωμα διαθέσεως και δεν έχει αποκτήσει άλλος δικαίωμα προς διατήρηση του αρχικού του περιεχομένου, αποκλείει την αντικειμενική υπόσταση της καταρτίσεως πλαστού ή της νοθεύσεως αντίστοιχα εγγράφου. Η εκ των υστέρων έγκριση της πλαστογραφίας από τον πραγματικό εκδότη ή τον φερόμενο ως εκδότη, δεν έχει καμία νομική επιρροή επί της ήδη γενομένης πλαστογραφίας, καθόσον ούτε την αντικειμενική υπόσταση της πλαστογραφίας αποκλείει, ούτε συνιστά λόγο άρσεως του άδικου χαρακτήρα αυτής ή λόγο εξαλείψεως του αξιοποιήσιμου. Αν όμως μεσολαβήσει έγκριση της πλαστογραφίας και μεταγενέστερα γίνει από τον πλαστογράφο ή από τρίτο χρήση του πλαστού εγγράφου, δεν θεμελιώνεται υποκειμενικά το έγκλημα χησίσεως πλαστού εγγράφου, διότι ελλείπει ο υπαιτούμενος σκοπός παραπλάνησεως άλλου. Χρήση νοείται συμπεριφορά με την οποία ο ίδιος ο εκδότης ή τρίτος, ο ίδιος αυτοπρόσωπα ή μέσω άλλου προσώπου, καθιστά ένα έγγραφο, το πρωτότυπο, το επίσημο αντίγραφο ή και φωτοτυπία αυτού, προσιτό σε εκείνον του οποίου επιδιώκεται η παραπλάνηση, ώστε να δύναται να λάβει γνώση του περιεχομένου του και να παραπλανηθεί (βλ και ΑΠ 121/2017, Ά δημοσίευση ΝΟΜΟΣ). Πέραν τούτων αναφορικά με το προκείμενο αδίκημα λεκτέα και τα εξής: Κατάρτιση πλαστού είναι η εξ απαρχής από τον υπαίτιο δημιουργία του εγγράφου, όταν φαίνεται ότι καταρτίσθηκε από πρόσωπο διαφορετικό από εκείνο από το οποίο πράγματι εκδόθηκε, ώστε να παρέχεται η αναληθής εντύπωση ότι αυτό προέρχεται από τον αναγνωρίσιμο από αυτό εκδότη, δηλαδή να δημιουργείται παραπλάνηση περί της ταυτότητας του εκδότη. Για τον καθορισμό του προσώπου του εκδότη μάλλον κρατούσα φαίνεται η «πνευματική θεωρία», κατά την οποία θεωρείται εκδότης το πρόσωπο το οποίο στέκεται πίσω από την δήλωση και εγγυάται ως πνευματικό δημιουργός για τη δήλωση που περιέχεται στο έγγραφο. Αν ο ίδιος ο εκδότης μέσα στο έγγραφο, εν γνώσει ή εν αγνοία του, βεβαιώνει αναληθή πράγματα (γραπτό ψεύδος) δε διαπράττει πλαστογραφία, διότι η διανοητική πλαστογραφία είναι αξιόποινη μόνο επί ψευδούς βεβαιώσεως και υφαρπαγής ψευδούς βεβαιώσεως ή επί ψευδούς ιατρικής βεβαιώσεως. Δε διαπράττει πλαστογραφία ο πρόεδρος του ΔΣ ΑΕ που υπογράφει αντίγραφο πρακτικού του ΔΣ, όπου αναληθώς βεβαιώνεται ότι συνήλθε το ΔΣ. Νόθευση είναι η μεταγενέστερη της καταρτίσεως του αλλοίωση της έννοιας ή της αποδεικτικής δύναμης γνησίου εγγράφου με τη μεταβολή του περιεχομένου του, την προσθήκη ή εξάλειψη ή αντικατάσταση λέξεων, αριθμών ή άλλων στοιχείων του, ώστε να παρέχεται η εντύπωση ότι η δήλωση του εκδότη είχε εξ αρχής το περιεχόμενο που της

προσδόθηκε μετά την αλλοίωση. Νόθευση τελεί και ο ίδιος ο εκδότης του εγγράφου, αν μεταβάλλει το περιεχόμενό του, σε χρόνο που δεν έχει πλέον εξουσία διαθέσεώς του, πράγμα που προκύπτει από τον εκάστοτε σκοπό συντάξεώς του, δηλαδή όταν ήδη αυτό έλαβε, κατά τον προορισμό του, θέση σε έννομη σχέση ή άλλος απέκτησε δικαιώματα στη διατήρηση του αρχικού κειμένου (βλ. και Αρ. Χαλαμπάκη, Ποινικό Κώδικα, Ερμηνεία κατ' άρθρο, τόμος δεύτερος, σελ. 77-78 με τις εκεί παραπομπές: «Δεν τελεί, επομένως, νόθευση εγγράφου ο εκδότης του, ο οποίος μεταβάλλει το περιεχόμενο του εγγράφου σε χρόνο που έχει την εξουσία διαθέσεώς του, όταν δηλαδή το έγγραφο δεν έλαβε ακόμη σύμφωνα με τον προορισμό τον θέση σε κάποια έννομη σχέση ή άλλος δεν απέκτησε ακόμη δικαίωμα προς διατήρηση του αρχικού κειμένου του»). Ο εκδότης του ιδιωτικού εγγράφου δικαιούται να το διορθώσει οποτεδήποτε αν το έχει στη διάθεσή του νομίμως. Πέραν τούτων η πλαστογραφία ή η χρήση πλαστού με την τετελεσμένη απάτη συρρέει αληθινά, γιατί κάθε μία πράξη είναι αυτοτελής και στοιχειοθετείται από ιδιαίτερα περιστατικά, δεν αποτελεί, δε, η μία στοιχείο ή επιβαρυντική περίπτωση της άλλης, ούτε αναγκαίο μέσο τελέσεώς της. Αν, όμως, τα πραγματικά περιστατικά τα οποία συνιστούν τη χρήση πλαστού ταυτίζονται απόλυτα με αυτά της απάτης, η πλαστογραφία μετά χρήσεως απορροφά αυτήν. Απορροφάται η απόπειρα απάτης από τη χρήση πλαστού, αν δεν υπάρχουν και άλλες περιστάσεις, πλην του ότι το έγγραφο είναι γνήσιο. Ενώ υπάρχει αληθινή συρροή, όταν συντρέχουν και άλλες ψευδείς παραστάσεις. Υποστηρίζεται ότι η πλαστογραφία μετά χρήσεως σε βαθμό κακουργήματος απορροφά την απάτη και την απόπειρα απάτη που σύγκειται από τα ίδια περιστατικά (βλ. και Μ. Μαργαρίτη, Ποινικό Κώδικα, Ερμηνεία - Εφαρμογή, 3η έκδ., σελ. 579 κ.επ., 602 με τις εκεί παραπομπές).

Βάσει των οριζόμενων στις διατάξεις του άρθρου 216 του ισχύοντος ΠΚ, κατόπιν της εφαρμογής των διατάξεων του Ν 4619/2019, όποιος καταρτίζει πλαστό ή νοθεύει έγγραφο με σκοπό να παραπλανήσει με τη χρήση του άλλον σχετικά με γεγονός που μπορεί να έχει έννομες συνέπειες τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή (παρ. 1). Με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος για τον παραπάνω σκοπό εν γνώσει χρησιμοποιεί πλαστό ή νοθευμένο έγγραφο (παρ. 2). Αν ο υπαίτιος αυτών των πράξεων (παρ. 1-2) σκόπευε να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον περιουσιακό όφελος βλάπτοντας τρίτον ή σκόπευε να βλάψει άλλον, και το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνει τις 20.000 ευρώ τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή (παρ. 3). Αν οι πράξεις των παραγράφων 1 και 2 στρέφονται άμεσα κατά του νομικού προσώπου του ελληνικού Δημοσίου, των νομικών προσώπων Δημοσίου Δικαίου ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και το συνολικό περιουσιακό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνει συνολικά τις 120.000 ευρώ, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες. Οι πράξεις αυτές παραγράφονται μετά είκοσι έτη (παρ. 4). Κατά την Αιτιολογική Έκθεση του Ν 4619/2019, στο άρθρο αυτό (πλαστογραφία) παραμένει η τυποποίηση ως βασικών πλαστοποιητικών πράξεων της «κατάρτισης» που περιγράφει την εξαρχής «κατασκευή» ενός πλαστού εγγράφου, της «νόθευσης», που περιγράφει την αλλοίωση της υπομνηματιστικής λειτουργίας ενός γνήσιου εγγράφου, και της χρήσης του πλαστού η οποία όμως δεν αποτελεί πλέον «επιβαρυντική περίπτωση», αλλά αυτοτελή πράξη, που συρρέει φαινομενικά όταν ακολουθεί την πλαστοποιητική ενέργεια και απορροφάται από αυτήν (παρ. 1 και 2). Με την παρ. 3 τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ο υπαίτιος των πράξεων της κατάρτισης πλαστού ή της νόθευσης γνήσιου και της χρήσης του αν σκόπευε να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον περιουσιακό όφελος βλάπτοντας τρίτον και το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνει τα 120.000 ευρώ. Με την παρ. 4 τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες ο υπαίτιος των ίδιων πράξεων (κατάρτισης πλαστού ή νόθευσης και της χρήσης του) όταν αυτές στρέφονται άμεσα κατά του νομικού προσώπου του Ελληνικού Δημοσίου, των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ή των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και το αντικείμενό τους υπερβαίνει τα 120.000 ευρώ. Η πράξη αυτή, όπως και όλες οι άλλες αντίστοιχου περιεχομένου, παραγράφεται μετά είκοσι έτη. Αναφορικά με τη νέα διάταξη έγιναν νομολογιακά δεκτά τα ακόλουθα: Ως περιουσιακό όφελος νοείται η βελτίωση της περιουσιακής κατάστασης του δράστη ή άλλου υπέρ του οποίου ενεργεί, η οποία επέρχεται με την αύξηση της οικονομικής αξίας της περιουσίας του ωφελημένου ή την προσπόριση άλλων ωφελημάτων οικονομικού χαρακτήρα ή με την αποσόβηση της μείωσης της περιουσίας του με βλάβη άλλου, η οποία από μόνη της αρκεί για τη θεμελίωση της χρήσης πλαστού εγγράφου, αν το όφελος ή η ζημία υπερβαίνουν το ποσό των 120.000 ευρώ. Η ποινική κύρωση της νέας διάταξης που προβλέπει τη επιβολή ποινής φυλάκισης χωρίς μικρότερο κατώτατο όριο και χρηματική ποινή για την πρώτη περίπτωση (παρ. 1-2) και σωρευτικά ποινή κάθειρξης έως δέκα έτη και χρηματική ποινή καθιστά για τη δεύτερη περίπτωση (παρ. 3) την αξιόποινη πράξη της πλαστογραφίας δυσμενέστερη για τον κατηγορούμενο. Για τη στοιχειοθέτηση δε της κακουργηματικής πλαστογραφίας, δεν είναι αναγκαία η περιουσιακή μετακίνηση να είναι άμεσα συνδεδεμένη με αυτή, με την έννοια ότι θα πρέπει να επέρχεται ευθέως και αμέσως με μόνη την υλική πράξη της χρήσης του πλαστού εγγράφου. Αρκεί ότι το όφελος ή η περιουσιακή ζημία να έχουν ενταχθεί στον επιδιωκόμενο σκοπό και στο εν γένει, με την χρήση πλαστού εγγράφου, παραπλανητικό σχέδιο του δράστη και με την χρήση αυτού διαμορφώνονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για να υπάρξει στη συνέχεια η δυνατότητα έστω και με την παρεμβολή άλλων ενεργειών του δράστη, χρονικώς επομένων της κατάρτισης του πλαστού εγγράφου, να επέλθει το σκοπηθέν όφελος ή η περιουσιακή ζημία (βλ. και ΑΠ 61/2020, Α' Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, με τις εκεί παραπομπές).

γ. «Επάρκεια ενδείξεων ενοχής», επιπροσθέτως, υφίσταται όταν αυτές (ενδείξεις) πιθανολογούν την ενοχή του κατηγορουμένου ή όταν από το αποδεικτικό υλικό που συγκομίσθηκε προκύπτει με βεβαιότητα ότι το δικαστήριο θα πρέπει να επιληφθεί και να υποβάλει στη διαδικασία της επ' ακροατηρίου διαδικασίας τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζονται οι ενδείξεις. Αντιθέτως, οι ενδείξεις δε θεωρούνται επαρκείς όταν, αυτές καθ'εαυτές κρινόμενες, δεν πιθανολογούν σοβαρά την ενοχή του κατηγορουμένου και κλονίζονται από άλλα αποδεικτικά στοιχεία που είναι επαρκή για να οδηγήσουν το δικαστήριο στην απαλλαγή του (βλ Ολ ΑΠ 9/2001, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Σύμφωνα, ακόμη, με τη διάταξη των παρ. 2-3 του άρθρου 178 του ισχύοντος ΚΠΔ (Ν 4620/2019), οι δικαστές και οι εισαγγελείς εξετάζουν αυτεπαγγέλτως όλα τα αποδεικτικά μέσα, που θεμελιώνουν την ενοχή ή κατατείνουν στην αθωότητα του κατηγορουμένου καθώς και κάθε στοιχείο που αφορά την προσωπικότητά του και επηρεάζει την επιμέτρηση της ποινής. Ο κατηγορούμενος δεν είναι υποχρεωμένος να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία για τα πραγματικά περιστατικά που επικαλείται υπέρ του. Οι δικαστές «και οι εισαγγελείς» είναι υποχρεωμένοι να ερευνούν με επιμέλεια κάθε στοιχείο ή αποδεικτικό μέσο που επικαλέστηκε υπέρ αυτού ο κατηγορούμενος, αν αυτό είναι χρήσιμο για να εξακριβωθεί η αλήθεια (παρ. 2). Οποιαδήποτε αμφιβολία περί της ενοχής είναι προς όφελος του κατηγορουμένου ή του υπόπτου. Βάσει, δε, της αιτιολογικής εκθέσεως του Ν 4620/2019, κατ' εφαρμογή της Οδηγίας 2016/343/ΕΕ για το τεκμήριο αθωότητας (Ν 4596/2019) προβλέφθηκε στην παρ. 2 του ίδιου άρθρου η διάταξη για το βάρος απόδειξης στο πλαίσιο της ποινικής δίκης. Στην κατεύθυνση αυτή διασαφηνίζεται τόσο η υποχρέωση των δικαστικών προσώπων να εξετάζουν αυτεπαγγέλτως όλα τα αποδεικτικά μέσα καθώς και κάθε στοιχείο που αφορά την προσωπικότητα του κατηγορουμένου όσο και οι αυτονόητα απορρέουσες από το τεκμήριο αθωότητας αρχές, της μη υποχρέωσης του κατηγορουμένου να αποδείξει την αθωότητα του και της αρχής in dubio pro reo. Αναφορικά με την τελευταία αρχή λεκτέα τα εξής: Κατά το στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης χωρούσε υπό τον προισχύσαντα ΚΠΔ και προ της εφαρμογής του Ν 4596/2019 εφαρμογή της αρχής "in dubio contra reum" και ουχί της αρχής "in dubio pro reo" και επομένως, η ύπαρξη (τουλάχιστον) υπόνοιαν τελέσεως εγκλήματος (απλές ενδείξεις) αρκούσε για την άσκηση της ποινικής δίωξης. Σήμερα, παραταύτα, δεδομένης της ρητής επιταγής περί της εφαρμογής της αρχής in dubio pro reo και υπέρ του υπόπτου, το προμνησθέν δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής.

δ. Στην προκείμενη περίπτωση από τη συνεκτίμηση, συσχέτιση, συγκριτική στάθμιση και συναξιολόγηση του συνόλου των συγκομισθέντων εκ της διενεργηθείσης προκαταρκτικής εξέτασης και, ακολούθως, κυρίας ανακρίσεως αποδεικτικών μέσων προέκυψαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο κατηγορούμενος τυγχάνει νόμιμος εκπρόσωπος της εδρεύουσας στην Π. (...) ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «... ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ» και τον διακριτικό τίτλο «... ΑΕ ...», εταιρεία η οποία αναλάμβανε να εκτελέσει έργα για λογαριασμό της ΔΕΗ ως ανάδοχος, ένα εκ των οποία ήτο η ασφαλτόστρωση πλατείας Ραούλων του Νοτιοδυτικού Πεδίου με αριθμό σύμβασης έργου .../Λ.Κ.Δ.Μ. Η εταιρία ολοκλήρωσε το έργο και εκδόθηκε η με αριθμό .../12.7.2012 πρώτη πιστοποίηση εργασιών-τελική από τον Τομέα Δομικών Έργων ΔΛΚΔΜ/ΜΠΣ, η οποία πιστοποιούσε την ολοκλήρωση των εργασιών και η οποία προσκομίστηκε στον τομέα οικονομικής παρακολούθησης συμβάσεων του Λ.Κ.Δ.Μ./ΔΕΗ. Στην συνέχεια άρχιζε η διαδικασία συγκέντρωσης δικαιολογητικών για να πληρωθεί το έργο, τα οποία ήταν: 1) τιμολόγιο,

2) φορολογική ενημερότητα, 3) ασφαλιστική ενημερότητα,

4) ΤΣΜΕΔΕ, 5) μηνιαία κατάσταση του προσωπικού, και 6) μηνιαία κατάσταση εξόφλησης του προσωπικού. Βάσει του υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου ΕΜΠ .../24.9.2012 εγγράφου του Τμήματος Εσόδων της ΔΟΥ Π., η προμνησθείσα εταιρεία προέβη σε κατάθεση στην οικονομική υπηρεσία του Λ.Κ.Δ.Μ. (ΔΕΗ) αντιγράφου αιμοδεικτικού ενημερότητας για χρέη προς το Δημόσιο και διη του υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου .../28.8.2012 τοιαύτου με σκοπό την είσπραξη χρημάτων, το οποίο, παραταύτα, ετύγχανε πλαστογραφηθέν, καθώς εκ του ελέγχου διεπιστώθη ότι το προκείμενο αποδεικτικό είχε εκδοθεί κατόπιν αιτήσεως της κοινοπραξίας με την επωνυμία. "ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ ... ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ Α.Τ.Ε.Β.Ε. ...". Το αυτό δε δύναται να προκόψει και εκ του υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου ΕΜΠ .../24.4.2013 εγγράφου του Τμήματος Εσόδων της ΔΟΥ Π. αναφορικά με το χρησιμοποιηθέν ομοίως υπ' αριθμόν .../6.8.2012 αποδεικτικό φορολογικής ενημερότητας προς είσπραξη χρηματικών ποσών. Περαιτέρω, βάσει της από 30.5.2013 εκθέσεως ενόρκου εξέτασεως της εφοριακού Κ.Π. του Χ. και της Ε., το ύψος των οφειλών της προμνησθείσης ανωνύμου εταιρείας προς το Ελληνικό Δημόσιο ανερχόταν στο χρηματικό ποσό των 3.577.323,31 ευρώ, μέρος εκ του οποίου υφίστατο σε αναστολή εισπράξεως λόγω της ασκήσεως προσφυγών εκ της επιχειρήσεως. Βάσει, δε, της από 12.4.2013 εκθέσεως ενόρκου εξέτασεως του υπαλλήλου της ΔΕΗ Σ.Φ. του

Ν. και της Κ. αναφορικά με τη διαδικασία πληρωμής των πιστοποιήσεων εν περιπτώσει υφισταμένων οφειλών προς το Δημόσιο, ο ανάδοχος εισπράττει το ποσό το οποίο απομένει κατόπιν της παρακρατήσεως των οφειλών προς το Δημόσιο. Βάσει της αυτής εκθέσεως ενόρκου εξέτασεως μάρτυρας, η ανωτέρω εταιρεία πληρώθηκε, κατόπιν προσκομίσεως νέας φορολογικής ενημερότητας, τα υπ' αριθμούς .../29.6.2012 και .../31.3.2012 τιμολόγια, η ίδια, δε, πλαστή ενημερότητα προσκομίσθηκε και για την πληρωμή ετέρων δύο περιπτώσεων ενός τιμολογίου με αριθμό .../2012, ύψους 9.514,40 ευρώ, καθώς και μιας επιστροφής εγγυήσεως ύψους 2.963,33 ευρώ. Βάσει, επιπλέον, της από 17.4.2013 εκθέσεως ενόρκου εξέτασεως μάρτυρας υπαλλήλου ΔΕΗ του Α.Χ. του Ν. και της Β., η δεύτερη των ανωτέρω φορολογικών ενημεροτήτων φαίνεται να χρησιμοποιήθηκε αναφορικά με την επιστροφή του χρηματικού ποσού των 4.586,38 ευρώ, το οποίο αφορούσε σε κρατήσεις καλής εκτελέσεως της υπ' αριθμόν ... συμβάσεως.

Περαιτέρω, βάσει της από 14.11.2012 εκθέσεως ενόρκου εξετάσεως του μάρτυρος Σ.Φ., στις αρχές Αυγούστου προσκομίστηκε από την εταιρία «... ΑΕ» το υπ' αριθμ. .../2.8.2012 έγγραφο του ΙΚΑ (ασφαλιστική ενημερότητα) από το οποίο προέκυπτε οφειλή της εταιρίας προς το ΙΚΑ χρηματικού ποσού 691.508,96 ευρώ), η οποία αφορούσε σε ασφαλιστικές εισφορές. Εκ τούτου, δε, και εκ της εμφανιζόμενης μη υπάρξεως οφειλής προς τη ΔΟΥ, έλαβε χώρα διερεύνηση της περιπτώσεως και διαπίστωση της πλαστότητας των προσκομισθέντων εγγράφων, ως εκθέτει ο ανωτέρω μάρτυρας, Επιπροσθέτως, βάσει της από 11.5.2020 εκθέσεως ενόρκου εξετάσεως μάρτυρος του Σ.Φ., ο τελευταίος προέβη σε διερεύνηση των οφειλών προς τη ΔΟΥ της ανωτέρω εταιρείας, λόγω της προσκομίσεως εκ της τελευταίας ασφαλιστικής ενημερότητας του ΙΚΑ, εκ της οποίας προέκυπτε η ύπαρξη μεγάλων οφειλών ασφαλιστικών εισφορών. Σύμφωνα με την προκειμένη κατάσταση, οι ληξιπρόθεσμες και απαιτητές οφειλές προς το Δημόσιο εκ των συμβάσεων οι οποίες πληρώθηκαν ανερχόταν στο ποσό των 30.000,00 ευρώ περίπου. Επιπλέον, βάσει της από 4.9.2020 εκθέσεως ενόρκου εξετάσεως της Μ.Μ. του Ι. και της Σ., οι παρακρατηθείσες ληξιπρόθεσμες οφειλές της εταιρείας "... Α.Ε." κατά το χρόνο εμφανίσεως της εγκύρου φορολογικής ενημερότητας ανερχόταν στο χρηματικό ποσό των 40.000,00 ευρώ. Σημειώνουμε, δε, ότι αρχίθεν ο προμνησθείς κατηγορούμενος είχε απολογηθεί αναφορικά με την τέλεση του αδικήματος της εξ υπαρχής καταρτίσεως πλαστού εγγράφου με συνολικό σκοπηθέν όφελος και αντιστοίχως προξενηθείσα ζημία ύψους 3.577.323,31 ευρώ. Ακολούθως, ο ανωτέρω κατηγορούμενος απολογήθηκε εκ νέου αναφορικά με την τέλεση της αυτής αξιοποιούν πράξεως υπό τη μορφή της νοθεύσεως γνησίων εγγράφων, των επίδικων. Βάσει, δε, του υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου .../2020 εγγράφου του Ανακριτή Πλημμελειοδικών Κοζάνης, για την προκειμένη αξιόποινη πράξη συντρέχουν οι όροι του λόγου εξαλείψεως του αξιοποιούν, αυτού της παραγραφής, δεδομένου ότι το σκοπηθέν όφελος και η προξενηθείσα ζημία ανέρχονται στο χρηματικό ποσό των 40.000,00 ευρώ, όσες, δηλαδή, και οι ληξιπρόθεσμες και απαιτητές οφειλές προς το Δημόσιο, υφιστάμενης περιπτώσεως τελέσεως του αδικήματος της πλημμεληματικής πλαστογραφίας και ουχί της κακουργηματικής, δεδομένης και της τελέσεώς της εν έτει 2012, ως ισχυρίζεται και ο απολογούμενος.

ε. Περαιτέρω, η προκειμένη δικογραφία υπεβλήθη στην Εισαγγελία Εφετών Δυτικής Μακεδονίας, δεδομένης και της υφισταμένης διώξεως βάσει της διατάξεως του άρθρου 1 του Ν 1608/1950, ως τούτο προκύπτει εκ της από 21.7.2017 σχετικής υποβλητικής αναφοράς. Ακολούθως, η προκειμένη δικογραφία επεστράφη εις ημάς, δυνάμει του υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου .../16.7.2018 εγγράφου εκ της Εισαγγελίας Εφετών Δυτικής Μακεδονίας προς διενέργεια συμπληρωματικής κυρίας ανακρίσεως, στο οποίο έγγραφο αναφέρεται ότι το περιουσιακό όφελος, του οποίου ο πορισμός εσκοπείτο, δεν τυγχάνει το ποσό του συνόλου των οφειλών προς το Δημόσιο της ανωτέρω ανωνύμου εταιρείας, παρά το χρηματικό ποσό το οποίο αντιστοιχεί στο σύνολο των ποσών των πληρωτέων τιμολογίων.

στ. Κατόπιν τούτων λεκτέα τα εξής: Στην προκειμένη περίπτωση, φρονούμε, δεδομένης της προσκομίσεως εκ της ανωτέρω επιχειρήσεως της εγκύρου ασφαλιστικής ενημερότητας, η οποία «πυροδότησε» και τον μετέπειτα έλεγχο της προσκομισθείσης φορολογικής ενημερότητας, εκ της οποίας ασφαλιστικής ενημερότητας προέκυπτε εναργώς και σαφώς η ύπαρξη οφειλών, δεδομένου του γεγονότος ότι διά της προσκομίσεως των πλαστών φορολογικών ενημεροτήτων εσκοπείτο, κατά λογική και αδήριτη αναγκαιότητα, ο πορισμός οφέλους συνιστάμενου στην επίτευξη της μη παρακρατήσεως των οφειλών υπέρ του Δημοσίου, οφειλές ανερχόμενες στο χρηματικό ποσό των 40.000,00 ευρώ, ως η αρμόδια προς τούτο ανωτέρω μάρτυρας κατέθεσε, δεδομένου ότι η ζημία του Δημοσίου επρόκειτο όπως ανέλθει σε αυτό ακριβώς το εισπρακτέο και παρακρατητέο χρηματικό ποσό των 40.000,00 ευρώ και ουχί στο σύνολο των οφειλών υπέρ του Δημοσίου εκ της ανωτέρω ανωνύμου εταιρείας, δύναται βεβαίως να λεχθεί ότι πρόκειται περί τελέσεως του αδικήματος της πλημμεληματικής πλαστογραφίας και ουχί της κακουργηματικής τοιαύτης, για την κατάφαση της οποίας απαιτείται, ως είναι γνωστό, σκοπός πορισμού ή προσπορισμού οφέλους και αντιστοίχου ζημίας ύψους ανώτερου των 120.000,00 ευρώ, τούτο, δε, υπό τον ισχύοντα ΠΚ, δυνάμει του οποίου καταργήθηκε και ο Ν 1608/1950 (άρθρο 462 του ισχύοντος ΠΚ). Φρονούμε, συνεπώς, ότι εν προκειμένω υφίσταται χρεία εφαρμογής των πλημμεληματικής φύσεως σχετικών διατάξεων, αδικήμα για το οποίο, παραταύτα, υφίσταται χρεία παύσεως οριστικά της ποινικής διώξεως, κατ' εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 311 του ΚΠΔ, δεδομένης της συνδρομής λόγου εξαλείψεως του αξιοποιούν, αυτού της παραγραφής, δεδομένης της παρελεύσεως χρόνου μείζονος της πενταετίας εκ του χρόνου τελέσεως αυτού, δεδομένης της τοποθετήσεώς του χρονικά εν έτει 2012, ως άνω εξετέθη, χωρίς τη συνδρομή λόγου αναστολής της παραγραφής κατ' άρθρο 113 του ΠΚ. Διά τούτο και δέον όπως αποφανθεί το Συμβούλιό σας κατ' άρθρα 310 παρ. 1 και 311 παρ. 1 του ΚΠΔ. Συνεπεία τούτων δέον, φρονούμε, όπως το Συμβούλιό σας αποφανθεί, κατ' άρθρο 315 παρ. 1 του ισχύοντος ΚΠΔ, περί της άρσεως του επιβληθέντος, δυνάμει της υπ' αριθμόν .../21.7.2017 σχετικής Διατάξεως του Ανακριτή Πλημμελειοδικών Κοζάνης, περιοριστικού, κατ' άρθρο 283 του ΚΠΔ, όρου.

ζ. Τέλος, επειδή δε συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 580 παρ. 1 του ΚΠΔ, τα δικαστικά έξοδα πρέπει να καταλογισθούν σε βάρος του Δημοσίου, κατ' άρθρο 576 παρ. 1 του ΚΠΔ.

Το βούλευμα έχει ως εξής:

Κατά του κατηγορούμενου Ι.Γ. του Β. και της Δ., γεννηθέντος στις 4.8.1955 στην Α. Κοζάνης, κατοίκου Π. (οδός ...), ασκήθηκε ποινική δίωξη για την αξιόποινη πράξη της πλαστογραφίας μετά χρήσεως, τελεσθείσας κατ' εξακολούθηση, με συνολικό όφελος και αντιστοίχως προξενηθείσα ζημία ανώτερη των 120.000,00 ευρώ, καθώς και ανώτερη των 150.000,00 ευρώ, στραφείσα εις βάρος του Δημοσίου, πράξη η

οποία προβλέπεται και τιμωρείται από τις διατάξεις των άρθρων 216 παρ. 1-3ά του προϊσχύσαντος ΠΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 1 του Ν 1608/1950, ήδη, δε, εκ των διατάξεων των άρθρων 216 παρ. 1-4, 94 παρ. 1 και 98 παρ. 1-2 του ισχύοντος ΠΚ.

Ειδικότερα, η με αριθμό Β.Μ. ... δικογραφία (στην οποία συσχέτισθηκε λόγω συνάφειας η λαβούσα αριθμό Β.Μ. ... σχηματισθείσα δικογραφία) σχηματίσθηκε κατόπιν διενεργηθείσας προκαταρκτικής εξέτασης, κατ' άρθρο 31 παρ. 1 περ. α του ΚΠΔ, και, ακολούθως, κύριας ανάκρισης, κατ' άρθρα 120 παρ. 3 και 244 του ΚΠΔ, δυνάμει της από 10.5.2014 εισαγγελικής παραγγελίας, η οποία διενεργήθηκε και περατώθηκε νόμιμα με την απολογία του κατηγορούμενου ενώπιον του Ανακριτή Πλημμελειοδικών Κοζάνης για την ανωτέρω πράξη (και δη για την τέλεση του αδικήματος της εξ υπαρχής καταρτίσεως πλαστού εγγράφου με συνολικό σκοπηθέν όφελος και αντιστοιχώς προξενηθείσα ζημία ύψους 3.577.323,31 ευρώ) και τη γνωστοποίηση του πέρατος της ανάκρισης κατ' άρθρο 308 παρ. 4 ΚΠΔ στον ίδιο (βλ. το από 21.7.2017 αποδεικτικό γνωστοποίησης πέρατος ανάκρισης στον κατηγορούμενο) Μετά την απολογία του κατηγορούμενου επιβλήθηκε σε αυτόν δυνάμει της με αριθμό .../2017 διάταξης του ανωτέρω Ανακριτή, με σύμφωνη γνώμη του Αντεισαγγελέα Πρωτοδικών Κοζάνης, ο περιοριστικός όρος της εμφάνισής του στο Α.Τ. του τόπου κατοικίας του εντός του πρώτου επταημέρου έκαστου μηνός. Εν συνεχεία, η δικογραφία διαβιβάστηκε, κατ' άρθρα 308 παρ. 1 ΚΠΔ και 1

Ν 1608/1950, στον κ. Εισαγγελέα Εφετών Δυτικής Μακεδονίας δυνάμει του από 21.7.2017 διαβιβαστικού εγγράφου του Αντεισαγγελέως Πρωτοδικών Κοζάνης, Ι.Μ., επεστράφη δε με το με αριθμό πρωτ. .../2018 έγγραφο της Αντεισαγγελέως Εφετών Δυτικής Μακεδονίας, Α.Κ., στην Εισαγγελέα Πρωτοδικών Κοζάνης με την παραγγελία διενέργειας συμπληρωματικής κύριας ανάκρισης, προκειμένου να ληφθεί συμπληρωματική κατάθεση του μάρτυρα, Φ.Σ., κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στο έγγραφο αυτό, στο οποίο επιπλέον αναφέρεται ότι το περιουσιακό όφελος, το οποίο σκόπευε να προσκομίσει ο κατηγορούμενος στον εαυτό του με βλάβη άλλου, δεν τυγχάνει το ποσό του συνόλου των οφειλών προς το Δημόσιο της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «... ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ» (της οποίας ο κατηγορούμενος τυγχάνει νόμιμος εκπρόσωπος), αλλά το χρηματικό ποσό το οποίο αντιστοιχεί στο σύνολο των ποσών των πληρωτέων ένδικων τιμολογίων. Η διενεργηθείσα σχετικά, κατόπιν της από 19.7.2018 εισαγγελικής παραγγελίας, συμπληρωματική κύρια ανάκριση περατώθηκε νόμιμα με τη συμπληρωματική απολογία του κατηγορούμενου (για την τέλεση της αυτής αξιόποινης πράξης υπό τη μορφή της νόθευσης γνησίων εγγράφων, των επίδικων) και τη γνωστοποίηση του πέρατος της ανάκρισης κατ' άρθρο 308 παρ. 4 ΚΠΔ στο συνήγορό του, Κωνσταντίνο Δημητρόπουλο, δικηγόρο του Δ.Σ. Κοζάνης (βλ. το από 4.9.2020 αποδεικτικό γνωστοποίησης πέρατος ανάκρισης στο συνήγορο). Ήδη δε η προκειμένη ανακριτική ποινική δικογραφία αρμοδίως και παραδεκτά εισάγεται στο παρόν Συμβούλιο με την προπαρατεθείσα με αριθμό .../2020 πρόταση του Αντεισαγγελέως Πλημμελειοδικών Κοζάνης, κατ' άρθρα 30 παρ. 2-4, 138 παρ. 1 εδ. β, 308 παρ. 1 εδ. α και β και 590 ΚΠΔ, και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσία, σημειωμένου ότι ο ανωτέρω συνήγορος του κατηγορούμενου ειδοποιήθηκε κατ' άρθρο 308 παρ. 2 ΚΠΔ τηλεφωνικά την 24.9.2020, προκειμένου ο κατηγορούμενος, εφόσον το επιθυμούσε, να λάβει γνώση της εισαγγελικής πρότασης και να υποβάλει υπόμνημα με τις απόψεις του (βλ. την από 24.9.2020 σχετική επισήμειση επί του εξωφύλλου της δικογραφίας), πλην όμως αυτός δεν έκανε χρήση του σχετικού δικαιώματος του.

Από το αποδεικτικό υλικό που συγκεντρώθηκε κατά τη διενέργεια της κύριας ανάκρισης και της συμπληρωματικής τοιαύτης, καθώς και της προηγηθείσας προκαταρκτικής εξέτασης και, συγκεκριμένα, από τα έγγραφα, τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων και την ανωμοτί κατάθεση και την απολογία (αρχική και συμπληρωματική) του κατηγορουμένου προέκυψαν τα πραγματικά περιστατικά που εκτίθενται στην εισαγγελική πρόταση, στις ορθές και νόμιμες σκέψεις της οποίας και το παρόν Συμβούλιο εξολοκλήρου αναφέρεται προς αποφυγή άσκοπων επαναλήψεων (ΑΠ 336/2010, ΑΠ 133/2009, ΑΠ 546/2009 ΝΟΜΟΣ). Με βάση τα προεκτεθέντα πραγματικά περιστατικά και το Συμβούλιο κρίνει εν προκειμένω ότι, καθόσον πρόκειται περί τελέσεως του αδικήματος της πλημμεληματικής πλαστογραφίας και ουχί της κακούρηματικής τοιαύτης, πρέπει να παύσει οριστικά η ασκηθείσα ποινική δίωξη εις βάρος του ως άνω κατηγορουμένου, Ι.Γ., για την πράξη της πλαστογραφίας μετά χρήσεως, τελεσθείσας κατ' εξακολούθηση, με συνολικό όφελος και αντιστοιχώς προξενηθείσα ζημία ανώτερη των 120.000,00 ευρώ καθώς και ανώτερη των 150.000,00 ευρώ, στραφείσας εις βάρος του Δημοσίου, πράξη η οποία προβλέπεται και τιμωρείται εκ των διατάξεων των άρθρων 216 παρ. 1-3ά του προϊσχύσαντος ΠΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 1 του Ν 1608/1950, ήδη, δε, εκ των διατάξεων των άρθρων 216 παρ. 1-4, 94 παρ. 1 και 98 παρ. 1-2 ισχύοντος ΠΚ, που φέρεται τελεσθείσα στην Πτολεμαίδα την 28.8.2012 και την 6.8.2012, λόγω παραγραφής αυτής, δεδομένης της παρέλευσης χρόνου μείζονος της πενταετίας εκ του ως άνω χρόνου τέλεσης

αυτής. Επιπλέον και κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει κατ' άρθρο 315 παρ. 1 του ισχύοντος ΚΠΔ, να διαταχθεί η άρση του επιβληθέντος στον κατηγορούμενο, κατ' άρθρο 283 του ΚΠΔ και δυνάμει της με αριθμό .../21.7.2017 σχετικής Διάταξης του Ανακριτή Πλημμελειοδικών Κοζάνης, περιοριστικού όρου της εμφάνισής του στο ΑΤ του τόπου κατοικίας του εντός του πρώτου επταημέρου έκαστου μηνός. Τέλος, επειδή δε συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 580 παρ. 1 ΚΠΔ, τα δικάστικά έξοδα πρέπει κατ' άρθρο 576 παρ. 1 του ΚΠΔ να καταλογισθούν σε βάρος του Δημοσίου.